

תת"ע 4051/02/17 - מדינת ישראל נגד יעקב יוספי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4051-02-17 מדינת ישראל נ' יוספי
תיק חיצוני: 90507098029

מספר בקשה: 2

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	יעקב יוספי

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ה) בחוק סדר הדין הפלילי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ה) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בית המשפט העליון ממש לאחרונה ברע"פ 8427/17 אמנון סאלם נגד מדינת ישראל חזר קבע וביסס את המבחנים לצורך הדיון בבקשה מסוג זה תוך שקבע כי רק בהתקיים אחד מהמבחנים לעיל יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר נאשם.

בפרשה זו הנאשם הגיש מספר בקשות דחייה אשר התקבלו על ידי בית המשפט.

ביום הדיון עצמו לא התייצב הנאשם או ב"כ מטעמו ולא הוגשה כל בקשת דחייה.

אין באישור הרפואי שהוצג כדי להראות מצב עובדתי אשר הצדיק את אי ההתייצבות או לחליפין את ההתעלמות מהדיון ללא הגשת בקשת דחייה.

לא מצאתי כל עיוות דין אשר נגרם למבקש מעצם הרשעתו או מרף ענישתו.

אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשע"ח, 09 מאי 2018, בהעדר הצדדים.